

Kerkberichten

Protestantse Gemeente Maas-Heuvelland en Eijsden

Oktober - November 2026

retouradres: Ceresstraat 228, 6291 XZ Vaals

Colofon

Kerkberichten verschijnt zes keer per jaar als kerkblad voor de Protestantse Gemeente Maas-Heuvelland en de Protestantse Gemeente Eijsden.

Het is een uitgave van de Protestantse Gemeente Maas-Heuvelland. Abonnementen per jaar: **binnenland € 25,-, buitenland € 35,- en digitaal € 10,-**. Advertentietarieven op aanvraag (tussen 50,- en 125,-). Het rekeningnummer is NL37RABO0373724772 t.n.v. Protestantse Gemeente Maas-Heuvelland.

De volgende uitgave verschijnt op 27 november en bestrijkt de periode van 28 november - 5 februari. De kopij hiervoor dient uiterlijk zondag 8 november a.s. aangeleverd te worden bij uw redacteur ofwel via redactiepm@hotmail.com

Uit het 'archief' van Henk Huft

Een greep uit de **Wist u dat...** (PM 3 november 1994)

De St. Vrienden van St. Jan hun toeristisch seizoen hebben afgesloten; vrijdag 28 -10 – '94 was de laatste dag.

Dat de kraagstenen op het koor zijn schoongemaakt en de authentiek kleuren tevoorschijn zijn gekomen. In de maand december worden ze nog verder afgewerkt; neemt u eens een kijkje.

Dat de woensdagavondgroep weer van start is gegaan en met succes; **+14 personen**; u mag nog meedoen. Er wordt gegeten om 18.00 uur en om 19.00 uur is er een vesperdienst.

Dat er van de Commissaris der Koningin (Gouverneur) een bedankbrief is binnengekomen waarin van ganser harte bedankt wordt voor het gebruik van de St. Janskerk op 14 september j.l. Mede dankzij uw inzet en vooral ook dankzij de prettige samenwerking vormde de St. Janskerk de stijlvolle entourage voor het bezoek van Zijne koninklijke Hoogheid de Prins van Oranje en een geslaagde herdenking van 50 jaar bevrijding.

Dat de Bezige Bijen nog medewerkers kunnen gebruiken. Een schone St. Jan is toch ook iets waar u van mee geniet! Helpt u eens een jaartje mee.

Henk de Koster

Van de redactie

Marije Bijleveld

Een jaar geleden schreef ik in 'Van de redactie' in het oktober-novembernummer over de oogst die ondanks het droge en hete weer overvloedig was geweest. Ik had het over bosbranden in Zuid-Europa en over branden in onze eigen contreien, over de gortdroge natuur die naar water snakte. Het is dit jaar een déjà vu, maar dan nog erger. We herinneren ons het gele gras, bomen met verschroeide bladeren, akkers waar het gewas verdorde, rivieren waar het water nog nooit zo laag had gestaan. Je zou er moedeloos van worden. Vooral als je al die waarschuwende stemmen hoorde voor wat er in de toekomst allemaal zou kunnen gebeuren.

Toch wordt er ook dit jaar geoogst, worden er vruchten geplukt. Daadwerkelijk, zoals Kees Flinterman het in zijn kolom verwoordt, maar ook figuurlijk, wat hij eveneens aangeeft: 'Maar vruchten plukken kan je ook op andere wijze doen, bijvoorbeeld door je met hart en ziel in te zetten voor een ander wie dat ook is'. In onze gemeente zijn er langzamerhand genoeg initiatieven gestart waarvan we hopen zowel op de korte als op de lange termijn de vruchten van te kunnen plukken. En zo kom ik op het thema van dit nummer: 'Vruchten plukken'.

De voorzitter van de Kerkenraad geeft er in zijn bijdrage al een paar voorbeelden van. Het zijn, schrijft hij, misschien kleine momenten, maar daarin wordt wel de kracht van de gemeenschap geproefd.

Die kracht moeten we vasthouden, niet alleen op de zondag in de zondagse diensten, maar ook door daarbuiten/daarna naar elkaar om te blijven zien.

Het thema wordt door ds. Jacob Kikkert vanuit bijbels perspectief beschouwd. Hij begint zijn bijdrage zo: 'Onze taal laat zien hoe vertrouwd het beeld van de vrucht voor ons is. We plukken de vruchten van onze inspanningen, spreken over vruchtbare ideeën en moeten soms de wrange vruchten van verkeerde keuzes onder ogen zien. Dat is niet toevallig. Het beeld van de vrucht is diep verbonden met de Bijbel'. Dat betekent dat wij ons in ons leven ook allerlei afwegingen maken: wat is juist (goed snoeien bijvoorbeeld), wat pakt niet goed uit. En ook: je hebt niet alles in de hand. Als regen uitblijft, zijn al je inspanningen vergeefs en groeit er niets.

Het is zaak om niet bij de pakken neer te gaan zitten, want met nodeloos klagen en zuchten bereik je niets. Kijk wat er wél kan én, zegt ds. Kikkert, 'we moeten ook eerlijk kijken naar wat we uit het verleden hebben meegekregen. Niet alles wat wij ontvangen, hoeven we ongewijzigd door te geven. Soms betekent trouw dat we iets bewaren; soms juist dat we iets veranderen'.

Hoe dan ook: er is stof genoeg in dit nummer om over na te denken. Mis ook de bijdrage van Jelle Vegt niet. We mogen dan nu al vruchten plukken, laten we niet vergeten om onze 'tuin' bij te houden, zodat er vruchten geplukt kunnen blijven worden.

Soms betekent trouw dat we iets bewaren;

soms juist dat we iets veranderen

Vruchten van gisteren,

oogst van morgen

Onze taal laat zien hoe vertrouwd het beeld van de vrucht voor ons is.

We plukken de vruchten van onze inspanningen, spreken over vruchtbare ideeën en moeten soms de wrange vruchten van verkeerde keuzes onder ogen zien. Dat is niet toevallig. Het beeld van de vrucht is diep verbonden met de Bijbel. In Genesis lezen we over de verboden vrucht en in het evangelie van Matteüs zegt Jezus: 'Aan hun vruchten zul je hen herkennen'.

Een vrucht is het resultaat van wat eraan voorafgaat. Dat geldt letterlijk voor de natuur, maar ook voor ons leven. Wie iets zaait, hoopt ooit te kunnen oogsten. Tegelijk weten we dat groei zich niet laat afdwingen. We kunnen de grond bewerken, zaaien en water geven, maar zon en regen hebben we niet in de hand. Er is tijd nodig voordat zichtbaar wordt wat er is gegroeid.

Dat geldt ook voor ons leven. We investeren in ons werk, onze relaties, de opvoeding van kinderen, onderwijs en de samenleving. We maken plannen en hopen dat ze iets goeds zullen voortbrengen. Maar het resultaat is nooit helemaal van onszelf afhankelijk. Soms levert onze inzet meer op dan verwacht, soms blijft de gehoopte oogst uit. Bovendien begint niet iedereen onder dezelfde omstandigheden. Wie veiligheid, kansen en verbondenheid heeft ontvangen, heeft andere mogelijkheden dan iemand die daarvan verstoken blijft. Ook dat bepaalt welke vruchten een mens kan voortbrengen.

Juist daarom spreekt de Bijbel niet alleen over vrucht als resultaat, maar ook als een vraag naar verantwoordelijkheid. Dat zien we bijvoorbeeld bij Johannes de Doper. Hij roept mensen op tot bekering omdat het Koninkrijk van God nabij is. Maar bekering blijft bij hem niet iets innerlijks. 'Breng dan vruchten voort die bij de bekering passen', zegt hij. Wanneer mensen vragen wat zij dan moeten doen, geeft hij heel concrete antwoorden. Wie twee stel kleren heeft, moet delen met iemand die niets heeft. Belastingambtenaren mogen niet meer vragen dan is toegestaan en soldaten moeten tevreden zijn met hun soldij.

'Vruchten plukken' gaat niet alleen over oogsten, maar ook over de vraag wat we met onze oogst doen

De vruchten van bekering hebben bij Johannes dus te maken met heel gewone zaken: kleding, geld, macht en de manier waarop mensen met elkaar omgaan. Innerlijke verandering wordt zichtbaar in het dagelijks leven. Wat er in een mens verandert, heeft gevolgen voor de mensen om hem of haar heen. Dat werd mij tijdens mijn jaren als predikant op Curaçao eens te meer duidelijk. In de kerk, maar ook daarbuiten, zag ik hoe sterk het heden verbonden is met het verleden. Een samenleving draagt haar geschiedenis met zich mee: de erfenis van kolonialisme en slavernij, maar ook ervaringen van migratie en culturele ontmoeting, en de veerkracht en gemeenschapszin die daarmee verbonden zijn. Wat lang geleden is gebeurd, werkt door in het heden. Sommige gevolgen zijn pijnlijk, andere waardevol, en vaak zijn ze met elkaar verweven.

Die ervaring heeft mij ook anders leren kijken naar het beeld van de vrucht. We ontvangen allemaal een wereld die al vóór ons is gevormd. We plukken vruchten van keuzes die anderen hebben gemaakt, soms lang voordat wij geboren waren. Dat geldt voor een samenleving, maar ook voor een kerk en voor ons persoonlijke leven. We ontvangen tradities, verhalen, gewoonten en overtuigingen, een geschiedenis. Sommige daarvan zijn waardevol en willen we bewaren; andere vragen om verandering. De vraag is daarom niet alleen: *wat ontvang ik?* maar ook: *wat doe ik met wat ik ontvang?*

Jezus gebruikt op verschillende momenten het beeld van vrucht en groei. Hij spreekt over goede en slechte vruchten en vertelt over zaad dat in verschillende soorten bodem valt. Daarmee maakt hij duidelijk dat wat een mens voortbrengt, samenhangt met wat hem of haar vormt en voedt. Liefde, vrede, goedheid en gerechtigheid ontstaan niet zomaar.

Ze vragen om aandacht, oefening en een leven dat zich laat vormen door wat goed is. Tegelijk houdt Jezus ons een andere kant voor. In de gelijkenis van het zelfgroeïende zaad groeit de vrucht zonder dat de zaaier precies weet hoe. Wij kunnen zaaien en de omstandigheden zo goed mogelijk maken, maar de groei zelf hebben we niet in de hand. De Bijbel houdt daarmee twee dingen tegelijk vast: vrucht dragen vraagt om ons handelen, maar vruchtbaarheid is nooit volledig ons eigen maakwerk.

Dat is ook voor een gemeente een belangrijke gedachte. Wat wij vandaag ontvangen, is ooit door anderen opgebouwd en doorgegeven. Hun geloof, hun keuzes en hun inzet hebben bijgedragen aan wat er nu is. Ook wij voegen daar iets aan toe. Soms is dat duidelijk zichtbaar, soms nauwelijks. Een gesprek, een geloofsverhaal of een gebaar van aandacht kan jaren later nog betekenis blijken te hebben.

Daarom gaat 'vruchten plukken' niet alleen over oogsten, maar ook over de vraag wat we met onze oogst doen. De herfst nodigt uit om daar even bij stil te staan. Wat heeft ons gevormd? Welke vruchten van het verleden dragen wij mee? Welke daarvan willen we koesteren, welke vragen om verandering, of misschien wel bezinning of vergeving? We mogen dankbaar zijn voor wat ons is geschonken, maar moeten ook eerlijk kijken naar wat we uit het verleden hebben meegekregen. Niet alles wat wij ontvangen, hoeven we ongewijzigd door te geven. Soms betekent trouw dat we iets bewaren; soms juist dat we iets veranderen. En wat zijn wij zelf aan het zaaien voor degenen die na ons komen?

We plukken de vruchten van gisteren. Wat wij met die oogst doen, bepaalt mede de oogst van morgen.

Van de Diaconie

Omzien naar elkaar: de Sociale Kaart van

Maastricht en regio

Als diaconie zijn we voortdurend op zoek naar wat mensen, dichtbij of verder weg, nodig hebben. En in het verlengde daarvan: naar wat wij als gemeente kunnen betekenen. Niet altijd weten wij (of weet u) waar praktische hulp te vinden is. Daarom willen we u deze keer wijzen op een instrument dat precies dat gat kan opvullen: de Sociale Kaart Maastricht (www.socialekaartmaastricht.nl), een initiatief van de gemeente Maastricht.

Overigens heeft ook de gemeente Valkenburg een Sociale Kaart, maar in een iets andere opzet.

Deze websites brengen in kaart wat organisaties in onze regio aan hulp, ondersteuning en activiteiten te bieden hebben: meer dan duizend organisaties, verenigingen en initiatieven, gebundeld rond twaalf thema's. Denk aan gezondheid, geldzaken, eenzaamheid, werk en onderwijs, gezin en opvoeden en vervoer.

Wie hulp zoekt bij schulden, een luisterend oor tegen eenzaamheid, een taalcursus, of gewoon een club om nieuwe mensen te ontmoeten, vindt op deze kaart in één oogopslag welke organisaties in Maastricht daarbij kunnen helpen (met adres, telefoonnummer en een korte uitleg van wat ze doen).

Waarom vinden wij dit als diaconie belangrijk om onder uw aandacht te brengen? Om te beginnen omdat velen van ons (soms zelf, soms in de kring van familie, burens of vrienden) weleens tegen iets aanlopen waar we niet meteen raad mee weten: een moeilijke financiële periode, toenemende eenzaamheid na het overlijden van een partner, onzekerheid over zorg of ondersteuning, of simpelweg de zoektocht naar een plek om bij te horen. Hulp vragen is niet altijd makkelijk, en de weg naar de juiste instantie is niet altijd duidelijk. De Sociale Kaart maakt die eerste stap kleiner. En het voorkomt ook dat we voor oplossingen het wiel zelf opnieuw gaan uitvinden, terwijl er al een goede oplossing voor blijkt te bestaan.

Er is nog een reden. Als gemeente willen we niet alleen zorgen voor wie tot onze kerkelijke gemeente behoren, maar ook oog hebben voor onze naaste in de stad of het dorp. Deze kaart kan ons daarbij helpen: als iemand in uw omgeving worstelt, kunt u samen zoeken naar passende hulp, zonder zelf alle antwoorden te hoeven hebben. **En misschien ontdekt u zelf een activiteit of organisatie die u verder helpt. Of wie weet, wilt u zelf vrijwilliger worden bij een organisatie die u aanpreekt.**

Wij nodigen u van harte uit eens te kijken op www.socialekaartmaastricht.nl. Bewaar de link, deel hem gerust met iemand die er baat bij zou kunnen hebben en weet dat de diaconie er ook is, mocht u liever eerst met ons in gesprek gaan.

Met hartelijke groet, namens de diaconie
Baukje Vrieswijk en Marije Bijleveld

Van de voorzitter

Soms begint een mooie reis niet met grote stappen, maar met de eenvoudige bereidheid om samen op weg te gaan en onderweg te ontdekken wat er kan groeien.

Voor 2027 heeft de kerkenraad gekozen voor het jaarthema 'reisgenoten'. Dat woord raakt mij, omdat het zo goed uitdrukt wat gemeentet-zijn voor mij betekent: samen onderweg zijn, met alles wat daarbij hoort. We zoeken naar een toekomstbestendige, levende geloofsgemeenschap: een gemeenschap van, voor en door iedereen. Een plek waar geloof, ontmoeting en betrokkenheid niet ophouden na de zondagmorgen, maar doorwerken in hoe we naar elkaar omzien.

Wie samen reist, weet hoe belangrijk het is om goed naar elkaar te luisteren. Dat vraagt respect, openheid en soms ook de moed om het eigen gelijk even los te laten. Niet met de ruggen naar elkaar toe, maar elkaar aankijken en samen zoeken naar wat ons verder brengt. Juist in dat luisteren en zoeken kan ruimte ontstaan voor een ontspannen en verbonden sfeer. Als kerkenraad willen we die sfeer graag ondersteunen door ruimte te geven aan nieuwe ideeën. Denk aan de koffie-croissant-dienst, de Goede Vrijdagwandeling en de markt op startzondag. Het zijn misschien kleine momenten, maar juist daarin proef je de kracht van onze gemeenschap.

Vruchten
plukken op
een mooie
reis

Ook de regionale dagen over vieren hebben mooie vruchten opgeleverd, zoals het idee om in deelnemende gemeenten op dezelfde zondag dezelfde dienst te houden. Dat laat zien hoeveel verbondenheid er kan groeien wanneer we samen optrekken.

Als we vooruit willen, vraagt dat ook om durf: durf om los te laten wat niet meer helpt, hoe vertrouwd het soms ook voelt. Vasthouden aan het oude kan veilig lijken, maar stilstand brengt ons niet dichterbij de toekomst waarnaar we verlangen.

Laten we daarom samen op reis blijven gaan: soms spannend, soms met hindernissen, maar ook met mooie momenten, goede gesprekken en fijne ontmoetingen. Ik hoop dat we elkaar onderweg blijven vasthouden, bemoedigen en verrassen door wat er groeit wanneer we niet ieder voor zich, maar echt samen verdergaan.

Moge deze reis ons dichterbij elkaar brengen, en mogen we onderweg samen blijven ontdekken hoeveel er groeit wanneer we elkaar vasthouden in geloof, vertrouwen en verbondenheid.

Willem Ginjaar

Reageren op mijn columns kan en mag altijd,
bij voorkeur via de mail:
voorzitterkerkenraad@maasheuvelland.nl

Cornelis Johannes (Kees) Hollemans

12 juni 1937 Jutphaas -
4 augustus 2026 Maastricht

Op 4 augustus overleed na een kort ziekbed ds. Kees Hollemans. Hij woonde in Vaals. Kees is geboren in een niet gelovig gezin. Na verhuizing van het gezin Hollemans (zijn vader werd beambte bij de Mijn Oranje Nassau) naar Heerlen, kwam Kees als 'Hollander zonder geloof' min of meer automatisch bij de Hervormde kerk. Kees ging naar zondagschool en kreeg ook op school godsdienstles. Daar werd hij getroffen door de kracht van de bijbelse verhalen en het geheim van het geloof. Hij studeerde theologie in Leiden, omdat hij geïnspireerd was door Berkhof. Zijn eerste gemeente was in Berlijn, waar hij Rita ontmoette. Zij werkte daar als orthopedagoge. Na Berlijn vertrokken ze naar Uitgeest/Akersloot. Daarna naar Ghana en Kameroen. De laatste gemeente was Scheveningen. Daarna vertrokken Kees en Rita naar Limburg. Na zijn emeritaat heeft Kees nog predikantstaken vervuld in Maastricht en daarna in Brunssum. Zoeken naar een weg om te gaan waar het niet zo goed ging. Kees was een onderzoekende dominee en de man van de verbinding. Hij was intensief betrokken bij de samenleving en kerkelijke zaken. Hij was de man met vakkennis, met grote passie voor mystiek en liturgie. Hij leidde tot op zeer hoge leeftijd gespreksgroepen op de grens van religie en samenleving vanuit bijbelse visie. Langzaam maar zeker werd zijn conditie slechter, maar zijn geest bleef scherp. Na een ongelukkige val kwam Kees in een revalidatiekliniek in Maastricht. Hij leed veel pijn en gezien zijn conditie was er helaas niet veel meer mogelijk. Hij accepteerde zijn situatie met opgeheven hoofd. 'Het is zoals het is. Ik probeer nog thuis te komen.' Maandag 3 augustus verslechterde zijn situatie en is hij de dag erna Thuis gekomen. Als levensmotto is Kees 1 Tess 5:21 op het lijf geschreven: 'onderzoek alles, behoud het goede.'

Zijn afscheid was in familiekring.

Ds. Agnes Hana

Anny Blaauw

In de kerkelijke gemeenschap van Maastricht kenden wij haar beter bij de achternaam van haar overleden echtgenoot Jos: Vanduffel. Zij werd geboren in het Friese Oostmahorn op 31 juli 1936. Een groot deel van haar leven bracht ze door in Zeeland waar zij in Middelburg belijdend lid werd van de Gereformeerde Kerk. Na een lange periode van wonen samen met Jos in Duitsland kwamen Jos en Anny in 1997 wonen in Neeroeteren en Lanaken, België en begonnen zij te behoren tot de trouwe kerk-gangers in de St Jan van Maastricht. Nadat zij op 1 augustus uitbundig en dankbaar haar 90e verjaardag had gevierd voelde zij meer dan een ander dat het wel genoeg was geweest. Haar kwetsbare gezondheid doorstond nog enkele crises. Maar in zorgvuldig overleg met artsen gaf Anny de strijd op: het was goed geweest, ze had die mijlpaal van 90 jaar bereikt, een vijfde achterkleinkind was geboren. Op 30 augustus 2026 blies zij de laatste adem uit. Maar wel met een uitdrukkelijke geloofsovertuiging. Al jaren geleden gaf zij aan dat voor haar de woorden uit Hebreëen 11,1 cruciaal waren: het geloof maakt een zekerheid van wat wij hopen.

Met deze woorden herkennen wij ook wat deze sterke vrouw zo goed typeert: zij dacht na over de dingen, bereikte daarmee een diepzinnigheid boven elk simplisme uit. Een hoop die in geloof een zekerheid wordt, was niet alleen een troost voor haar bij het sterven, maar zeker ook een kracht en inspiratie in het leven. Bij geloof dacht zij ook aan 1 Cor. 13, het loflied van Paulus op de liefde. Zij bleef geloven in leven én in sterven dat de kracht van de liefde alle verdeeldheid opheft, alle pijn geneest, alle angst teniet doet.

Er waren vier kinderen, drie dochters en een zoon. Zij zorgden weer voor vijf kleinkinderen en intussen waren er al weer vijf achterkleinkinderen. Toen Jos en Anny weer terugkeerden in Nederland/België wisten zij de kinderen weer in nauwer contact met elkaar te brengen ondanks het feit dat er toch telkens weer vele kilometers voor overbrugd moesten worden.

Anny was een sterke persoonlijkheid, haar verschijning toonde hoeveel gevoel zij voor een goede presentatie had. Haar aanwezig-

heid drukte een stempel van verdieping en ernst op het gesprek. Maar ook was zij de hartelijkheid en opgewektheid zelve.

Op 8 september hebben wij in crematorium Grande Suisse haar leven met dankbaarheid herdacht, haar geloofswaarden vertolkt. Mét haar kinderen, haar overige familie, vrienden en kennissen, hebben we gezegd: een mens sterft, maar de liefde voor die mens vergaat niet.

Ds. Kees Vermeiden

Kerkdienst op zondag 29 november in de St. Jan

Traditiegetrouw is er op de zondag van de 1e Advent een kerkdienst in de St. Jan samen met de St. Servaas. Er is nog niets concreet uitgewerkt, maar hoe de dienst ingevuld gaat worden, kunt u t.z.t in de Nieuwsbrief lezen. In feite moeten we ons steeds bezinnen hoe we de oecumene gestalte willen geven in een veranderende (geloofs)gemeenschap.

Marije Bijleveld

Van de diaconie in de PGMH

Takecarebnb

Takecarebnb is een landelijk opererende stichting die gevluchte mensen, statushouders bemiddelt bij het vinden van huisvesting. Statushouders hebben via Takecarebnb de mogelijkheid drie maanden te logeren bij Nederlandse mensen. Dat helpt enorm voor de integratie, voor kennismaken met Nederland, voor een plek dichtbij werk of opleiding, of om gewoon drie maanden tot rust te komen.

Takecarebnb brengt mensen bij elkaar en zorgt voor, voor zover nodig, begeleiding van gasten en gastgezinnen, voor een onvergetelijke logeerervaring.

Heel recent besloot de regering om het werk van Takecarebnb te ondersteunen en te stimuleren voor de bemiddeling van nog meer gevluchte mensen.

Juist in Maastricht worden gastplekken gezocht. U kunt er zijn voor bovengenoemde mensen door een van hen drie maanden in huis op te nemen.

Wilt u overwegen wat u kunt doen voor gevluchte mensen op een manier die bij u past.

Voor meer info: [Takecarebnb.org](https://takecarebnb.org)

Voor vragen en contact: Jan de Beer (<https://jan-de-beer.nl>)

Het vuur van de vrede

Hoe in Valkenburg een vredesvlam rondgaat

Wie in het afgelopen jaar in de Kloosterkerk aan de kerkvieringen deelnam, kan het niet zijn ontgaan (en anders werd het wel gedeeld) dat in de liturgische ruimte een klein sculptuur in de vorm van een gouden vlam een plek had. Soms op de tafel, soms op het doopvont. Een mooi, in haar eenvoud, inspirerend beeld.

En het zal daarom ook zijn opgevallen dat sinds een paar weken de vlam niet meer in de kerk is. Daar hoort natuurlijk een verhaal bij.

Het was op 23 september 2025 – midden in de Internationale Vredesweek – dat de Vredesgroep van de gemeente Valkenburg aan de Geul naar de Kloosterkerk kwam om de Vredesprijs 2025 uit te reiken aan de PGMH. Dat was een eervolle toekenning. En het werd een feestvolle bijeenkomst waar terecht de Kloosterkerk in het middelpunt stond.

Wat was de aanleiding van de toekenning van deze Vredesprijs? De Vredesgroep vertelde daar toen het volgende over:

“Eind 2019 ontstond een prachtig idee: jaarlijks een Vredesprijs uitreiken aan een persoon of groep die zich in woord en daad bijzonder verdienstelijk heeft gemaakt voor de Vrede. Want Vrede gaat ons allen aan”. De vorm van de prijs ligt voor de hand: een verkleinde uitgave van de Vredesvlam die in een oorspronkelijk grotere vorm geplaatst werd op het grasveld van de Nicolaas/Barbarakerk, tegenover de Geulpoort. In september 2018, Dag van de Vrede, was die vlam als monument op feestelijke wijze ingewijd.

In de afgelopen jaren werd de prijs toegekend aan Pastoor Herman Jansen, Burgemeester Jan Schrijen, Jos Smeets, Hub en Mieke Aussems, Jan en Gerrie Aarts, Stichting Struikelstenen, Veteranen Regio Valkenburg. En in 2025 dus aan de Protestantse Gemeente Maas-Heuvelland. De inzet voor de vredesgedachte van de kerkgemeenschap rond Kloosterkerk werd genoemd, in het bijzonder de bijdrage in de personen van dominee Harrie de Reus en Lies Oost. Een betrokkenheid die in de jaren daarna is gebleven. En dan is het nu de beurt aan een andere persoon of instantie in Valkenburg aan wie wij die deze vredesvlam mogen doorgeven. Zodat het vuur van de vrede blijft branden.

Kees den Dulk

Gewone dienst, ongewoon randje

Zondag 30 augustus, Kloosterkerk in Valkenburg. Om tien uur is er een kerkdienst. Dat gebeurt wel vaker, daar is niets bijzonders aan. Eigenlijk heel vertrouwd, net zoals de voorganger van die morgen: ds. Joen Drost. Je zou bijna van een gewone ‘doordeweekse’ dienst kunnen spreken. En dat is het ook, Liederens, schriftlezing, preek, gedegen zoals we van deze dominee gewend zijn. Overigens riep hij ons, met Paulus aan zijn zijde, op om vooral Hervormd te worden. Tja, het staat er. Er staat ook meer natuurlijk, en dat was ook net gelezen, maar het was leuk dat nog eens te kunnen zeggen, zei onze voorganger.

De dienst liep goed, helemaal volgens verwachting. Maar ineens, zo tegen het einde, stond Sjoerd Boomsma op, liep naar voren en begon Joen toe te spreken. Nu zijn we van Sjoerd gewend dat hij, als hij dienst heeft, altijd wel iets inhoudelijks over de preek weet te vertellen. Hij is zoniet een oplettend lezer-tje, dan toch zeker een oplettende luisteraar. Maar dit keer ging het niet over de preek, maar over de dienst in zijn geheel, en vooral over de hele geschiedenis die Joen met Valkenburg heeft. >>

>>

Vele diensten werden in het kort gememoreerd en samengevat, en de toespraak eindigde ermee dat 'onze' Joen Drost deze zondag voor het laatst in Valkenburg was voorgegaan. Hij houdt er zagezegd mee op. Vele malen sprong hij in, vele malen was hij te gast, maar zoals aan alles komt ook hier een eind aan. We zullen hem missen.

Daarna kwam gemeentelid van dienst Lies Oost naar voren, met bloemen en planten. Nee, niet met geraniums, daar gaat Joen echt niet achter zitten, wel andere planten die symboliseren dat zorg wel van vorm kan veranderen, maar niet ophoudt. Zo zal Joen zijn ervaring en wijsheid ongetwijfeld op zijn eigen bescheiden wijze in dienst willen stellen van onze gemeente. En bloemen om het moment te vieren dat het nu zover is, dat hij niet meer moet, maar gewoon als gemeentelid mee kan gaan doen en zich onder het gehoor scharen van zijn collega's.

Joen, het ga je goed, en we zien je graag nog vaak als gemeentelid onder gemeenteleden in ons midden.

Adjo Witte

Orgelkring Teschemacher orgel

Met het historische Teschemacher orgel in Vaals hebben we een echte schat en een waardevol Rijksmonument in huis!

Het is gebouwd door de Duitse orgelbouwer Engelbert Teschemacher in 1772. Opvallend zijn de bijzonder zorgvuldige afwerking van elk onderdeel, de verfijnde en warme klankkleuren en de krachtige tutti-klank.

Het is belangrijk om het orgel te laten klinken – binnen de kerkdiensten gebeurt dat natuurlijk, maar het is ook een mooie gelegenheid om de kerk open te stellen voor de brede gemeenschap.

Dit gebeurt al door verschillende activiteiten:

- Jaarlijkse deelname aan het Limburgs Orgelfestival, waarbij de mooiste orgels van de hele provincie in concerten gepresenteerd worden

- Kijk in het orgel – een activiteit voor het hele gezin, waarbij je in het binnenwerk van het orgel kunt kijken om te ervaren hoe zo'n orgel eigenlijk werkt
- Openstelling en demonstratie van het orgel tijdens Nationale Monumentendag / Nationale Orgeldag
- Open Kerstliederzingen in December
- Jouw idee hier!

Hoe kun je meedoen?

Er zijn uiteenlopende mogelijkheden om mee te doen

- praktisch ter plekke, van achter je laptop, of in de planning:
- Samen programma's plannen en gastmusici kiezen om ons Teschemacher-orgel te laten klinken!
- Affiches / flyers maken en ophangen
- Assisteren bij het stemmen van de tongwerken voor een uitvoering (toetsen drukken tijdens het stemmen, geen voorkennis nodig!)
- Voorbereiden van de uitvoering (inkoop voor receptie, programmablaadjes kopiëren, gastorganisten begroeten...)
- Tijdens de concerten assisteren (mensen begroeten, drankjes schenken...)
- Persberichten schrijven en versturen
- Subsidies aanvragen

Het geeft veel voldoening om iets moois rond het orgel te organiseren, zoals ik uit eigen ervaring kan zeggen. Alleen wordt het teveel om het in m'n eentje te blijven doen. Doe vooral mee, dan kunnen we deze activiteiten blijven organiseren!

Meedoen of meer info:

Christine Moraal, Tel. 043 306 2649,
christine@moraal.com

Elke helpende hand is welkom!

Christine Moraal

Kerkelijke uitvaartbegeleiders

Binnen de PGMH zijn er sinds april 2026 zes Kerkelijke Uitvaartbegeleiders. We noemen ze ook wel 'KUB-ben'. Deze zes mensen willen graag hun kennis op peil houden en verbreden, zodat ze goed voorbereid hun werk kunnen doen. Ze komen elke zes weken een ochtend of middag bij elkaar en bespreken dan met een gast een bijzonder thema. Hieronder volgt het verslag van één van de eerste bijeenkomsten.

We hebben op vrijdag 28 augustus een studiemorgen met Hans Kling gehad. Hans is geestelijk verzorger in het ziekenhuis in Maastricht en heeft veel ervaring met het begeleiden van ouders bij het overlijden van hun kind.

Kinderen kunnen het overlijden van een broertje of zusje beter verwerken dan volwassenen, maar je helpt ze niet om ze te leren rouwen op een volwassen manier. Er is een netwerk van integrale kindzorg Limburg-Zuid-Brabant. Die hebben een heel deskundig team dat je kunt inschakelen. Kinderen helpen bij verdriet eerst hun ouders en cijferen zichzelf daarbij helemaal weg. Ouders hebben vaak een schuldgevoel, zeker de moeders. Dit schuldgevoel kun je niet wegnemen. Door dit te proberen, verwijder je je juist verder van de nabestaanden. Met begrip tonen bereik je meer.

Probeer niet in de emotie van de ander mee te gaan, maar blijf begripvol en rustig. Door jouw rust komen ouders tenslotte ook meer tot rust en inzicht. Voor veel mensen, zeker als ze verdriet hebben, is er één werkelijkheid en dat is waarin hij/zij gelooft. Ga daar niet tegenin, maar ga er begripvol mee om. Realiseer je ook dat iedereen een andere relatie met de overledene heeft. Dit mag je benoemen in een overweging of uitvaartdienst, want iedereen verliest een andere persoon, ook al heeft die dezelfde naam, geboorte- en sterfdatum.

Als de emotie achter de vraag "waarom moet juist mij dit overkomen?" erg groot is, moet je die emotie benoemen, maar je kunt die niet voor de ander weg nemen. Ga vooral niet aan de pijn voorbij, want die pijn weerspiegelt de liefde voor de overledene.

Hans heeft ons ook theorie gegeven over lagen van emotie. Zo moet je niet te snel interpreteren wat je ziet. Zo liet hij een foto zien met drie kinderen op de achterbank van een auto met de achterklep open. Je kon de snoetjes goed zien. Hij vroeg: "Wat zie je". Dit was een oefening om echt alleen bij wat je ziet te blijven en niet te gaan interpreteren wat je als uitdrukking op die gezichtjes zag etc. Dat moet je vragen, want er zijn genoeg voorbeelden, waar jij iets dacht te herkennen, terwijl het niet zo bleek te zijn. Vraag het na en interpreteer niet direct wat je ziet. Door de geschiedenis van ieder mens is de reactie niet dezelfde als de jouwe.

Hans vertelde ook dat het idee dat op deze wereld steeds meer individualisten zijn, onzin was. Al voor je geboorte krijg je bijv. stresshormonen van je moeder mee. Ook tijdens het opgroeien word je zo beïnvloed dat je niet echt kan breken met je familie. Autonomie is niet los van je familie te zien, ook al heb je geen contact meer met je familie. In jou zitten toch de beelden die je onbewust hebt meegekregen.

Hans heeft ons nog veel meer theorie gegeven en ons aangeraden dat praktisch met elkaar te oefenen, want alles wat hierboven staat, is in de praktijk niet zo makkelijk. Dit gaan we dan ook dinsdag 13 oktober met elkaar oefenen.

Marieke Knepper

De zes leden van onze gemeente die een uitvaart kunnen begeleiden zijn Christien Spijkerboer, Jacqueline Tanis, Resie Moonen, Jelle Vegt, Joke Jonker en Marieke Knepper.

Vanuit de kerkenraad in Eijsden

Kerkenraad

De kerkenraad heeft vergaderd op 1 september j.l. Er is een definitief besluit genomen over het herstel van het leiendak aan de zuidzijde van de kerk. Het werk zal door Verkoelen in het voorjaar van 2027 worden uitgevoerd. Er is weliswaar een financiële toezegging van de Rijksdienst, maar onze kerk zal ook zelf nog de nodige financiële middelen in dit werk moeten steken. Het hoogstnoodzakelijke verwerk aan de buitenzijde van de kerk is inmiddels bijna afgerond. Er is op diverse plaatsen houtrot geconstateerd dat direct is gerepareerd. De reparatie van de kerkklok wordt hopelijk in het najaar uitgevoerd.

In het bijgebouw (ons kerkelijk centrum) verandert er ook het een ander. De huidige naschoolse opvang in dit gebouw stopt einde van dit jaar en wordt overgenomen door MIK Kinderopvang. Daartoe is in overleg met betrokkenen inmiddels het overbodige speelgoed opgeruimd en zijn nieuwe kasten aangeschaft voor het opbergen van het nog te gebruiken speelgoed. Petra en Wilma hebben hier samen zorg voor gedragen. Het is de bedoeling mede op verzoek van MIK ook nog een airco te installeren. De grote hitte deze zomer maakt dat echt noodzakelijk. Verder hebben Rinus en Max de technische installaties van kerk en bijgebouw helemaal gecontroleerd. De kerk en het bijgebouw worden energievriendelijker gemaakt met Led lampen en nieuw schakelmateriaal. De kerkenraad heeft verder besloten om voor de financieel-administratieve werkzaamheden van de kerkrentmeesters een kerkelijk bureau in te schakelen. Gosewien Heije die dat ook al voor PGMH doet zal de kerkrentmeesters van Eijsden ondersteunen.

Kerkdiensten

De komende maanden zijn de volgende diensten gepland: op 11 oktober is ds. Ruud Foppen voorganger, op 1 november ds. Klaas Spoelstra en op 22 november ds. Joen Drost. Laatstgenoemde neemt dit jaar afscheid als predikant en dat betekent dat hij na tientallen jaren in Zuid-Limburg actief te zijn geweest 'de toga aan de wilgen hangt'. We willen heel graag onze dank uitspreken voor zijn regelmatig voorgaan bij ons in Eijsden.

Er wordt in de genoemde diensten achtereenvolgens gecollecteerd voor Stichting Vluchteling, Kerk in Actie Zambia en de Voedselbank. In de diensten wordt meer informatie gegeven over deze collecten.

Herbevestiging leden kerkenraad

De termijnen van Zeger Vroon en Dick Rootert als leden van de kerkenraad zijn verstreken. Tijdens de gemeenteavond heeft de kerkenraad voorgesteld beide kerkenraadsleden voor een volgende termijn te herbenoemen. Er zijn geen andere kandidaten bereid gevonden om zitting te nemen in de kerkenraad en er zijn nadien ook geen bezwaren ingebracht. In de dienst van 1 november zal herbevestiging plaats vinden. Dan zal ook aandacht worden besteed aan het bekleden van de functie van diaconaal rentmeester door Petra van den Berge. Zij vormt de welkome ondersteuning voor Zeger als diaken in onze kerk.

Meet and eat avonden in Eijsden

Zoals inmiddels bekend organiseren Petra en Rinus de komende tijd zogenaamde 'Meet and eat avonden', waarbij ontmoeten en steunen van een goed doel centraal staan. Het concept is als volgt: Petra en Rinus koken ca. 1x per maand een drie gangen-menu (kosten volledig voor hun rekening). Ieder is welkom bij hen thuis. Er ligt in het kerkelijk centrum een inschrijfformulier waarop de data vermeld staan en waarop men zich kan inschrijven. Ieder betaalt € 12,00 contant per keer op de avond zelf. De volledige opbrengsten van deze avonden worden verdeeld onder twee goede doelen, n.l. regionaal de Voedselbank in Limburg en wereldwijd een project dat op de lijst staat van Kerk in Actie.

Klus-en-Kletsochtend

Op zaterdagmorgen 7 november a.s. is er van 9.00 tot 12.00 uur een Klus-en-Kletsochtend in onze kerk en bedoeld voor alle gebruikers van de kerk. Tijdens het klussen willen we het centrum en de kerk een flinke schoonmaakbeurt geven en de tuin rondom onkruid-vrij maken, terwijl we ondertussen gezellig met elkaar kunnen kletsen. En natuurlijk is er een koffiemoment, waar wij voor iets lekkers zorgen voor bij de koffie.

We hopen op een flink aantal aanmeldingen: vele handen maken immers licht werk! Zó kunnen we elkaar wat beter leren kennen en kan er tegelijk even flink aangepakt worden om onze kerk en het centrum mooi en schoon te houden.

Leeskring

In de leeskring van 18 september hebben we het boek 'De perfecte dochter' van Anne Neijzen besproken. De volgende leeskring wordt nog vastgesteld.

Dick Rootert

Taalcafé Eijsden-Margraten voor iedereen

De gemeente Eijsden-Margraten heeft al een aantal jaren een enthousiast team van vrijwilligers die actief meedoen in de taalcafés.

De taalcafés, fysiek en online zijn bedoeld voor iedereen die graag zijn Nederlandse spreektaal wil verbeteren en zij die graag daarmee willen helpen.

Taalcafés

Het fysieke taalcafé is gevestigd in de bibliotheek van Eijsden.

In de 'Wapenzaal' komen vrijwilligers en deelnemers één keer per week, op de maandagochtend van 10:00 uur tot 11:30 uur bij elkaar. Het is altijd een gezellig samen zijn, er wordt gezamenlijk koffie of thee gedronken en na een korte introductie gaan vrijwilligers en deelnemers met elkaar in gesprek. Leuk is, dat gesprekken vanzelf ontstaan. Waar een gesprek, uiteindelijk, over gaat, hangt helemaal af van de deelnemer en vrijwilliger. Maar daarnaast kunnen er ook gesprekken ontstaan aan de hand van een (taal)spel.

Naast het fysieke taalcafé is er ook nog een online-taalcafé op de woensdagavond van 19:00 tot 20:00 uur. Via het online-platform ZOOM worden de vrijwilligers en deelnemers uitgenodigd. Ook deze deelname is vrijblijvend. In virtuele huiskamers worden deelnemers en een vrijwilliger samen geplaatst, waar dan het gesprek plaatsvindt.

Deelnemers

Het merendeel van de deelnemers heeft de Nederlandse taal niet als moedertaal. De huidige deelnemers zijn mensen waarvan zichzelf en/of de partner in Nederland werkt en mensen met een achtergrond als vluchteling. Sommige deelnemers verblijven al jaren in Nederland en sommigen sinds kort. In ieder geval, de groep is zeer divers.

Vrijwilligers

Zoals gezegd, hebben wij een enthousiast team van vrijwilligers fysiek en online. Meedoen is ook hier vrijblijvend, in die zin dat we de vrijwilligers graag regelmatig zien, maar als men niet kan door afspraken, vakantie of dergelijke dan meldt men zich van te voren af.

Meedoen?

We willen graag iedereen laten weten van het bestaan van onze mooie taalcafés. Vandaar dat u dit verhaal leest! Wij willen u daarom ook vragen om, wanneer het ter sprake komt, te vertellen over onze taalcafés en misschien kent u wel mensen die graag hun Nederlandse taal willen verbeteren? Maar wellicht bent u zelf wel geïnteresseerd om vrijwilliger te worden?

Wij zijn namelijk altijd op zoek naar deelnemers en vrijwilligers.

Wilt u meer informatie over onze taalcafés verkrijgen, dan kunt u de coördinator (Hester Dekker) altijd een e-mail sturen: taalcafeem@gmail.com

OPGEMERKT in het dagblad Trouw van 8 september: 'Meebewegen? Dat moet de kerk juist niet doen'. Het is een opiniestuk van de hand van ds. Ad van Nieuwpoort van de Haagse Duinzichtkerk naar aanleiding van het jaarthema 2026-2027 van de PKN 'Beweeg mee! Kerk-zijn in het krachtenveld van Christus'. Een weerwoord daarop verscheen in Trouw van 10 september, geschreven door ds. Ferdinand Borger van de Protestantse Gemeente Maas-Heuvelland en daarboven stond: 'Beste Ad van Nieuwpoort, geloof is meer dan verzet'.

Ds. van Nieuwpoort schreef dat hij niets leest in welke context de kerk zich op dit moment bevindt. Ik lees er niets over in de nogal bloedeloze toelichtingen rondom dit jaarthema op de site van de PKN, terwijl deze zorgen (wat er allemaal speelt in de wereld aan verschrikkingen) ook onder kerkleden groot zijn. (...) Die ondertitel 'kerk-zijn in het krachtenveld van Christus' conflicteert totaal met het thema 'Beweeg mee! Voor verzetstheologen uit de twintigste eeuw, memoreert hij, betekent het 'krachtenveld van Christus' namelijk niet dat je meebeweegt, maar dat je weerstand biedt, dat je je verzet. Jezus buigt niet mee met de machten van zijn tijd. En hij vraagt zich af wat er aan de hand is met een kerk die zo naar binnen gekeerd is dat ze vergeet haar leden op te roepen om mentaal weerbaar te worden en te blijven nu het er zo geweldig op aankomt. 'Deze tijd vraagt niet om meebuigen, maar om standvastigheid'.

In zijn weerwoord haalt ds. Borger aan dat er in de Bijbel inderdaad het nodige verzet te vinden is. Maar 'versmal het christelijke geloof niet tot een houding van verzet. Dat is te gemakkelijk. Waarvoor niet buigen? Hoe ziet dat verzet eruit? Wat levert het op?' 'Verzet heeft het gevaar in zich berusting te worden, waarbij de wekelijkse eredienst ons een veilig taalspel biedt waarin mooie woorden worden gesproken zonder consequenties'. Hij stelt dat we een beetje losgezongen leven van de werkelijkheid waarin de meesten moeten leven. We moeten daarom juist 'het omgekeerde doen: luisteren, meebewegen met deze tijd en met de mensen. Vragen stellen vanuit een houding van betrokkenheid en ongerustheid. Niet aflatend de hoofdvraag uit de Bijbel herhalen: mens waar ben je?' Dit is waar het om gaat, want 'onze werkelijkheid is veel te gefragmenteerd en te divers om op voorhand nog over juist en onjuist te spreken. (...) Waar een systeem zich niet meer laat bevragen en zichzelf uitnemend acht, dreigt sektarisme'.

Welke 'vruchten' vallen bij u in de smaak?

Marije Bijleveld

Wie is Marian Knetemann

Per september heeft de PGMH de bij ons al zo lang bekende Marian aangetrokken voor acht uur per week. Maar wie is zij eigenlijk?

Antwerpen

Ze woont met haar gezin in Antwerpen. Jenny en ik spreken haar in Valkenburg. Ze werkt ook voor de PG Maas- en Beekdal en is dus vaak hier. Een etage bij een hospita is dan precies goed genoeg om niet dagelijks heen en weer te hoeven rijden.

Al direct valt op dat Marian van praten houdt en dat het gesprek niet zal stilvallen. Ze is openhartig, vrolijk en persoonlijk. Dat ook zij, zoals elk mens, in een leven pijn en ellendige periodes heeft gekend, wordt benoemd zonder zwaarmoedigheid en zonder de details die er in zo'n interview niet toe doen. Tegelijk spreekt ze met een integriteit die eigenlijk in elk onderwerp dat we bespreken te horen is.

Sterrenpleinkerk én Toeristenkerk

Marians ouders zijn met het gezin toen zij drie jaar was naar Limburg verhuisd. Het gezin ging in Maastricht naar de Sterrenpleinkerk, haar ouders werden al snel actief in de toenmalige Toeristenkerk in Gulpen. Haar vleugels uitslaand, kwam ze in Antwerpen terecht.

Vanuit haar gereformeerde opvoeding is ze braaf, nog steeds. Ondanks haar duidelijke eigen mening zal ze niet over geschreven en ongeschreven regels (zonder dispensatie) heen gaan ook al is ze het niet met die regels eens. Daarom zal ze bijvoorbeeld ook niet de sacramenten doop en avondmaal bij een PKN gemeente uitvoeren.

Dat ze nu het ouderenpastoraat bij ons mag doen, waar ze weer mensen vanuit haar jeugd weer terug ziet, voelt voor haar als thuiskomen. Bij veel mensen is ze inmiddels al thuis geweest of heeft ze bij andere gelegenheden gesproken.

'Marian is Marian'

Ze is geen predikant (heeft 'alleen' een bachelor theologie), ze is wars van titels en rollen die je zouden kunnen definiëren: 'Marian is Marian' zo stelt ze.

Ze heeft een waslijst aan studies en een nog langere lijst aan banen die ze gehad heeft. Haar hele leven hoopt ze te blijven leren zolang ze maar geen examens meer hoeft af te leggen.

Als Zelfstandige in bijberoep (De Belgische term voor het Nederlandse ZZP) heeft ze een paar langlopende contracten en een grote verscheidenheid aan opdrachten en preekbeurten. Naast dit werk en ook nog vrijwilligerswerk, heeft ze een vaste baan in het onderwijs voor tieners met zware mentale beperkingen (meerdere met een autisme spectrum en sommigen daarboven op een (oorlogs)trauma). Dat is een zwaar beroep, maar voor haar een roeping die ze tot haar pensioen

denkt te zullen uitvoeren. En dat is gelijk opmerkelijk voor Marian die aangeeft nooit langer dan een jaar of drie hetzelfde te doen om daarna voor iets anders enthousiast te worden. Die hang naar afwisseling, naar iets nieuws, naar soms van de hak op de tak praten, komt, zoals ze zelf zegt, voort uit 'Mijn hoofd is gek'. De ontwikkeling van de smartphone en artificiële intelligentie is voor haar een uitkomst: door het schrijven van teksten soms aan AI uit te besteden of te gebruiken als sparringpartner, na daar veel in te hebben geïnvesteerd, kan ze doen wat ze allemaal doet op een zorgvuldige en persoonlijke manier.

Waarom theologie?

Marian vertelt over haar geloof: 'Er is zo vaak iets in mijn leven gebeurd dat ik het zie als signalen die me iets duidelijk willen maken. Dat kan niet anders dan van God komen'. Zo'n signaal was ook de oudejaarsbrand van het Switel hotel in Antwerpen in 1994. Die deed het zaadje in haar ontkiemen om naar 'de andere kant van ons mens-zijn te kijken'. Ze is geïnteresseerd in hoe mensen zich tot elkaar en tot God verhouden. Ze wil het stukje mens-zijn beredeneren dat niet te beredeneren is. Op haar veertigste is dat zaadje gaan bloeien en kwam daaruit de wens om theologie te studeren. Ze is dankbaar dat het bijbels Grieks en Hebreeuws onderdeel waren, zodat ze de oorspronkelijke teksten beter kan begrijpen.

Nog vóór deze studie, tijdens de groei van dat zaadje, was zij bewust dat 'mensen niet alleen maar rationeel zijn en dat mensen talenten hebben die door God gegeven zijn om te gebruiken en te ontwikkelen, tot bloei te laten komen. Dat komt ook terug in de opbouw van mijn preken: mijn preken starten altijd vanuit een pijn, vanuit het gezeik dat mensen ervaren. Ze eindigen bij overgave, genade, en vertrouwen'. Het oorspronkelijke zaadje levert inmiddels continu vruchten die ze wijd en zijd uitdeelt, ook nu aan ons.

Op de vraag welk advies ze aan ons wil meegeven, verwijst ze naar haar preek van 22 augustus in de Kloosterkerk waar ze zegt: 'Verdraag elkaar en laat je gekend zijn door de onderlinge liefde. Ga samen verder en laat je ego thuis.' (Kijk het terug op www.Kerkomroep.nl).

Hieraan gerelateerd kan ze ook naar haar jongere zelf terugkijken en zeggen: 'Ga nooit ergens van uit. Bedenk niet wat een ander misschien van jou wil of misschien van jou denkt en vul dat niet in'. Door dit te beseffen kleedt ze zich bijvoorbeeld nu veel kleurrijker dan vroeger, ook wanneer stemmig voor sommigen er anders uit ziet; leeft ze zonder verwachtingen of grote dromen, maar met hart en ziel.

Marian, we zijn benieuwd naar welke zaden je bij en met ons plant en naar de smaak van de vruchten die we mogen plukken en genieten.

Jenny Pot en Helma Bannink

Marian huurt 'boven' De Waterput; noodzakelijk om te kunnen groeien.

Activiteiten in onze gemeente

Onderweg

BeZin in Film

oktober - november 2026

Films die raken, tot nadenken stemmen over de (on)zin van het leven, je in gesprek met een ander brengen. Steeds de eerste woensdag van de maand.

THEMA: LEVEN MET EEN BEPERKING

7 oktober Life, Animated

Portret van de autistische Owen Suskind, met wie als klein jochie geen enkele communicatie mogelijk was. Totdat zijn vader ontdekte dat zijn zoon alle animatiefilms van Disney uit z'n hoofd kende, en zo toch contact wist te leggen. De film volgt de inmiddels jongvolwassen Owen, die op het punt staat zijn thuis te verlaten om begeleid te gaan wonen. Eerlijk (problemen worden niet ontkend) en tegelijk inspirerend portret van autisme. Een film uit 2016 – 92 minuten

4 november - Zomervacht is een Nederlands-Belgische coming of age-film, gebaseerd op de gelijknamige roman van Jaap Robben uit 2018. De 13-jarige Brian woont met zijn ruige en slechtgehumeurde vader, Maurice, in een caravanpark. Hoewel hij een dak boven zijn hoofd heeft, heeft hij niet echt een thuis, omdat zijn vader vaak afwezig is en Brians moeder voorgoed weg lijkt te zijn. Hij heeft ook een fysiek en mentaal gehandicapte broer, Lucien, die in een verpleeghuis woont. Brian is niet gelukkig als hij hoort dat zijn vader van plan is om Lucien mee naar huis te nemen tijdens de zomer om geld te besparen. Hij is wel blij dat hij de corpulente Selma in het ziekenhuis heeft ontmoet, die aanbiedt om zijn vriendin te zijn. Brian vindt een vaderfiguur in Emiel, zijn nieuwe buurman op het caravanpark, maar zijn vader vertrouwt deze niet. Een film uit 2023 – 100 minuten.

Aanvang 19.30 uur Kloosterkerk – Oosterweg 1-3 – Valkenburg Na de film praten we na met een hapje en een drankje. Daarom vragen we voor deze avonden altijd € 5,00 per persoon.

Krantenleesgroep - Op de eerste maandag van de maand bespreken we stukjes uit de krant die ons geraakt hebben en waar we een vraag over willen stellen aan de andere deelnemers. Iedereen van harte welkom!

Tijd: 10.30 uur – ca 11.45 uur. Plaats: Kloosterkerk – Valkenburg

Informatie: André van Dijk, mail: vandijkandre@hotmail.com

Duits/Nederlandse Leeskring

We lezen boeken die in beide talen beschikbaar zijn en tijdens de bijeenkomsten spreekt ieder de eigen taal, zodat er geen echte taalproblemen zijn. Op donderdag 15 oktober bespreken we om 20.00 uur in de Oude Pastorie in Vaals 'Ik kom terug', de spraakmakende biografie die

Adriaan van Dis schreef over zijn 'bijzondere' moeder. In de recensies liepen de meningen hierover uiteen van 'afrekening' tot 'uiting van onmacht'. Kortom het wordt ongetwijfeld weer een interessante avond.

En op donderdag 12 november 'Boeket voor een onbekende' van de Duitse schrijfster Annet Gröschner. Een in lichte toon geschreven verhaal over een gewone vrouw die in donkere tijden probeert te overleven. Van bloemiste, kraanmachiniste tot huisvrouw. Over het moeilijke leven voor, tijdens en na de oorlog in Duitsland. Een verhaal dat binnenkomt.

Inlichtingen: Babette Lemmer, tel: 0049 241 5380 9914 mail: b.lemmer@gmx.de

Leeskring Eijsden Samen een boek lezen!

Het levert altijd nieuwe inzichten op. Mooi om mee te maken. En zelfs als je een boek verschrikkelijk vindt, is het bespreken ervan alsnog leuk. We komen altijd op de vrijdagmiddag bijeen. Tijd: 14.00 tot 16.00 uur in het Kerkelijk centrum van Eijsden, Wilhelminastraat. Datum en titel boek zijn nog niet bekend. Zodra bekend: zie nieuwsbrief. Contactpersoon: Klaas Spoelstra, mail: kspoelstra@outlook.com.

Silent Sunday Reading

Silent Reading is de zomerperiode op de laatste zondag van de maand. Op zondagmiddag 25 oktober lezen we verhalen rond het thema 'Rouw en verlies'. Het programma is kennismaking – thema introduceren – lezen en nagesprek. Tijd: 13.00 – 15.00 uur Sint Janskerk Maastricht. De winterperiode zijn de kosten voor verwarming te hoog. We starten pas weer in het voorjaar. Maar waarschijnlijk dan niet meer in de Sint Jan, maar bij 'Thuis' in het gebouw. Dit omdat de aantallen belangstellenden laag blijven.

Gesprekskring Trefpunt St. Jan

Elke tweede vrijdag van de maand is in het Trefpunt St. Jan een gespreksgroep. De onderwerpen hebben altijd te maken met wat vanuit het dagelijks leven en de eigen geloofsbeleving naar boven komt. Vrijdagmiddag 9 oktober en 13 november van 14.00-16.00 uur. Plaats: Het Trefpunt - Daalhof 150, Maastricht info: Jenny Pot, mail: jennypot@xs4all.nl

Gesprekskring Maastricht

Samen een onderwerp bespreken dat een van ons inleidt. Het zijn boeiende en verrassende gesprekken. We spreken bij een van ons thuis af. Dat maakt het ontspannen en gezellig. Dinsdag 3 november komen we weer bijeen.

Info: Hanske Kamphuis, mail: h.kamphuis@hotmail.nl

Soepcafé – Iedere dinsdag is er het Soepcafé in de Bovenzaal van de Kloosterkerk (Valkenburg), bereikbaar met lift en trap. Loop gerust binnen en eet een kop gratis soep mee! Naast soep bieden we ook gezelligheid en ontmoeting. Iedereen is welkom!

Info: Cariene Groen-Zwart

mail: carienezwart@kpnmail.nl

Huiskamer: Iedere donderdag van 14.00 – 16.30 uur. De Huiskamer is beneden in het Glazen Huis. De een komt voor een praatje, de ander om een spelletje te doen. Alles kan. Dit is het moment om eens een kijkje te komen nemen. Kloosterkerk – Valkenburg. Info: Lies Oost, mail: liesgretha@live.nl

Kloosterkoffie: Elke derde vrijdag van de maand is er weer 'Kloosterkoffie' in Valkenburg. Gezellige bijeenkomsten waarin ontmoeting en gesprek centraal staan met een onderwerp als inleiding tot het gesprek. Waar: Kloosterkerk van 14.00 tot 16.00 uur. De eigen bijdrage is € 2,00 voor thee of koffie, en later op de middag een glaasje met wat lekkers. Zonder aanmelden: welkom! Informatie: Anny Korswagen, 06-134563 en Ineke Klos, 06-53842637

Trefpunt St. Jan

Elke dinsdagmorgen van 10.00 - 12.00 uur is iedereen welkom om een kopje koffie of thee te komen drinken in het Trefpunt St. Jan, Aureliushof 150 in Daalhof.

U bent van harte uitgenodigd!

Informatie bij Jetty Vels, telefoon 06 - 25 36 16 91

Podium Sint Jan

Op zondagmiddag 18 oktober komt de Syrische muziekgroep van Qusai Naim. Qusai Naim is een Syrisch-Nederlandse cellist en improvisator uit Amsterdam, bekend om het verbinden van de Arabische maqam-traditie met elementen uit de jazz en hedendaagse klassieke muziek.

Het wordt een Syrische middag van ca 16.00-17.30 u. De organisatie hiervan moet nog van start gaan. We benaderen in ieder geval het COA, maar hopen dat jullie ons ook aan mensen weten te linken met wie wij dit kunnen oppakken. We denken dat het goed is dat er niet alleen jullie muziek klinkt, maar dat er ook ruimte is voor informatie en, als het even kan, Syrische hapjes. Wie helpt mee?

Nelleke

Veilige gemeenten bundelen hun krachten

Vertrouwenspersonen werken samen

Iedereen moet zich welkom en veilig voelen binnen onze kerkgemeenschap! Dat klinkt zó vanzelfsprekend dat het hebben van een vertrouwenspersoon als overbodig kan worden gezien. Toch is dat niet zo. Ten eerste is dat een wettelijk voorschrift en ten tweede zijn er wel degelijk situaties waarin een vertrouwenspersoon om hulp wordt gevraagd. We mogen daar niet voor wegstijven en daarom brengen we het onderwerp nogmaals onder de aandacht.

Vorig jaar startte een samenwerkingscontact met andere regiogemeenten om de krachten te bundelen wat betreft Veilige Gemeente. Het betreft de Protestantse Gemeente Maas-Heuvelland, de Protestantse Gemeente Parkstad en de Protestantse Gemeente Maas- en Beekdal, samen de Ring Limburg-Zuid. Ook de Protestantse Gemeente Eijsden behoort tot de Ring Limburg-Zuid; zij 'liften mee' met de PG Maas-Heuvelland.

Om dat handen en voeten te geven is er geregeld overleg tussen de vertrouwenspersonen van de drie gemeenten en wordt er enkele keren per jaar door de projectgroepen gezamenlijk vergaderd. In mei 2026 vond een dergelijke vergadering plaats in de Johanneskerk in Sittard. Daar werd onder andere gesproken over: Bijscholing voor vertrouwenspersonen, de zogeheten 'omstandertraining' voor kerkenraadsleden en andere kerkelijke vrijwilligers, financiële verantwoording en gezamenlijke jaarplannen. De vertrouwenspersonen weten elkaar te vinden in een App-groep. Er wordt regelmatig overlegd en dat wordt als zinvol ervaren. Voor zover geheimhouding dat toeliet werden ervaringen uitgewisseld. Ook werd besloten dat er een gezamenlijk jaarverslag komt en niet per kerkelijke gemeente, om de privacy beter te kunnen waarborgen.

Willy de Koning,
namens de Projectgroep Veilige Gemeente PG Maas- en Beekdal

Op bijgaande foto staan de drie vertrouwenspersonen, van links naar rechts: Paul Moraal van de PG Maas-Heuvelland (paul@moraal.com, 06-81395173), Ankie van Dalen van de PG Maas- en Beekdal en Bastienne de Rooij van de PG Parkstad. Zij zijn beschikbaar voor leden van de eigen gemeente, maar ook voor leden van de twee andere gemeenten, zodat men altijd bij één van hen terecht kan.

Tweede regionale Kerkendag PKN Limburg-Zuid

31 oktober 2026 Gulper Hoes Op weg naar Advent en Kerst!

Op weg naar Advent en Kerst

Op de laatste dag van oktober, ook nog eens: Hervormingsdag, komen we als protestantse kerken van Limburg-Zuid opnieuw bij elkaar voor de Tweede Regionale Kerkendag. Thema dit keer: Op weg naar Advent en Kerst.

Veel tuincentra zijn al vroeg met de Kerstinrichting bezig. Voor velen is het inmiddels een geliefd uitstapje om er een kijkje te nemen. Maar wat doen we als kerken met Kerst? Als collega's zijn we een ochtend bij elkaar gaan zitten. En hebben geïnventariseerd wat we in huis hebben. Dat is best veel. Daarom: kom kijken en meedoen! We beginnen de dag om 10.30u alvast met het zingen van Kerstliederen. Om 12.00u is er de lunch, om 12.45u kunt u kiezen uit één van de workshops. Om 15.00u. sluiten we de dag af met een korte viering. Van harte welkom. Opgave kan bij: predikant@maasheuvelland.nl

Workshop 1: Bibliodrama – Joachim Stegink

We gaan samen het Kerstverhaal uitbeelden en ons inleven in de personen, die een rol spelen in het Kerstverhaal. Maar de vraag is hoe wij zelf zouden reageren op de gebeurtenissen. Dat geeft voldoende gesprekstof en geeft ook zo maar een andere kijk op het Kerstverhaal.

Workshop 2: Message in a bottle – Joachim Stegink

Stel je bent Maria en je wilt je verloofde een brief schrijven over wat er gaande is. Of je bent Jozef en schrijft een brief aan Maria, omdat je in de gaten hebt dat er iets aan de hand is. Of je bent één van de herders, die in een brief aan Maria en Jozef probeert uit te leggen wat hij heeft meegemaakt. Of je bent de herbergier, die een brief schrijft aan de burgemeester van het dorp om iets uit te leggen over de onrust in de Kerstnacht... We gaan luisteren naar onze verschillende 'messages in a bottle'.

Workshop 3 Levende Adventskalender – Jolien Leeffers

Met een adventskalender kun je op een leuke (en lekkere) manier aftellen tot kerst. De levende adventskalender is daarop een variant. In de tijd van advent is iedereen, vier weken lang, iedere middag van 15-16 uur welkom bij één van de adressen van de ge-

meente. Er is dan koffie en thee en natuurlijk iets lekkers. Daarnaast bepalen gastvrouw en/of gastheer of er nog iets extra's wordt gedaan. Goede ervaringen, tips en ideeën om iets dergelijks te organiseren zullen tijdens de workshop worden gedeeld.

Workshop 4 Kerststal – Jolien Leeffers

Ook in protestantse huizen staat steeds vaker een kerststal. Het is een mooie manier om het kerstverhaal aanschouwelijk te maken. Het is helemaal leuk wanneer kinderen er ook mee kunnen spelen. Tijdens de workshop is er een zelfgemaakte kerststal en horen we meer over o.a. de dieren in de kerststal. Ook gaan we samen een schaapje maken.

Workshop 5 Mirre, wierook en goud – ruiken, voelen en ontdekken – Marian Knetemann

Waarom brachten de wijzen juist goud, wierook en mirre mee?

Tijdens deze workshop ontdekken we de betekenis van deze bijzondere geschenken. We kijken naar hun plaats in de Bijbel, maar ook naar hun geur, hun oorsprong en hun symboliek. Door middel van essentiële oliën, harsen en enkele bijpassende stenen ervaren we hoe zintuigen kunnen helpen om bijbelverhalen dichterbij te brengen.

Een workshop vol verhalen, verwondering en praktische ideeën die je kunt gebruiken in een kring, gezin of gemeentelijke activiteit.

Workshop 6 Meer dan een kerstfilm – Marian Knetemann

Een goede familiefilm kan veel meer zijn dan ontspanning alleen. Films vertellen verhalen over hoop, moed, vergeving, vriendschap en nieuw begin – thema's die ook in het kerstverhaal klinken.

In deze workshop maken we kennis met twee films die zich uitstekend lenen voor een gezellige filmavond of een gesprek in de gemeente of thuis: The Polar Express en The Christmas Chronicles. We bekijken fragmenten, bespreken de onderliggende thema's en ontdekken hoe je met eenvoudige gespreksvragen een film kunt verbinden met het bijbelverhaal. Je gaat naar huis met inspiratie om zelf een filmavond te organiseren voor jong en oud.

Lees verder op volgende pagina >>

Workshop 7 Kerst, the musical – Ferdinand Borger
Hoe kunnen we op een makkelijke manier het Kerstverhaal vertellen? Hoe maken we er eenvoudige scènes van? Dat gaan we in deze workshop leren. We onderzoeken hoe je mensen kunt laten meespelen die deel uit maken van je publiek.

En we kijken hoe beelden kunnen helpen om het verhaal te vertellen. Vaak willen we daarin te veel doen. Daarom één les die voor heel veel toneel geldt: less is more, hoe minder je vaak doet, des te krachtiger wordt je vertelling.

Ferdinand Borger

Omstander-training op donderdag 15 oktober in Valkenburg

Wat doe jij als je getuige bent van ongewenst gedrag?

Herman staat nét iets te dicht bij vrouwen tijdens gesprekken. Gerda reageert vaak fel en kwetsend wanneer ze haar ongenoegen uit. Een groep populaire tieners sluit anderen buiten. Ook binnen de kerk komen ongemakkelijke en ongewenste situaties voor. Denk aan pesten, verbale agressie, grensoverschrijdend gedrag of iemand die steeds overheersend aanwezig is. Vaak voelen omstanders wel dat er iets niet klopt, maar weten ze niet goed hoe ze moeten reageren.

Juist daar kun jij het verschil maken.

Veilige Kerk organiseert een praktische omstanderstraining waarin je leert hoe je op een veilige en respectvolle manier kunt handelen wanneer je getuige bent van ongewenst gedrag. Je ontdekt hoe je iemand kunt steunen, grenzen kunt helpen bewaken én kunt ingrijpen zonder dat een situatie escaleert. Samen kunnen we werken aan een veilige omgeving waarin iedereen zich gezien en gehoord voelt.

In oktober dit jaar gaan we deze omstanderstraining aanbieden, in samenwerking met de PG Parkstad en PG Maas- en Beekdal.

Datum + Plaats: Donderdag 15 oktober van 17:00 tot 20:00 in de Kloosterkerk te Valkenburg Inloop is vanaf 16:30, tussendoor is er een eenvoudige broodmaaltijd. Graag even aanmelden bij Paul Moraal paul@moraal.com, 06 81395173, zodat we ongeveer weten hoeveel broodjes we moeten bestellen.

*Alternatief: Donderdag 8 oktober van 14:30 tot 17:00 uur in de Johanneskerk, Mgr. Vranckenstraat 9, Sittard (inloop vanaf 14:15).
Op een later tijdstip zal deze training, naar verwachting, ook nog in de gemeente Parkstad aangeboden worden.*

Doe mee en ontdek wat jij kunt betekenen als omstander.

Column

Vruchten Plukken

Mijmerend zit ik onder de notenboom in onze tuin. Vruchten plukken: een perfect thema voor deze tijd van het jaar. Het oogsten is immers volop begonnen: het graan is of wordt gemaaid, maar het mais en de bieten krijgen nog wat respijt. Onze notenboom laat zo nu en dan al een walnoot vallen, onze jonge kersenboom gaf dit jaar voor het eerst vruchten, maar de merels waren ons te snel af. De pruimenboom wacht erop geplukt te worden, zo volgeladen is hij. Ondanks de droogte zijn de goudrenetten aan de appelboom groot en glanzend-rood aan het worden; de verleiding is groot ze nu al te plukken, maar ze hebben nog even tijd nodig. Onder de appelboom liggen appel(tje)s die de hitte niet aankonden, maar die nu een lekkernij vormen voor egels en vogels.

Het plukken van vruchten is een elk jaar terugkerend feest. Zeker als die mede toe te schrijven zijn aan inspanningen in de winter en vroege lente zoals het snoeien en het op zo natuurlijk mogelijke wijze onderhouden van de tuin. Maar vruchten plukken kan je ook op andere wijze doen, bijvoorbeeld door je met hart en ziel in te zetten voor een ander wie dat ook is. Zoals mijn moeder het ons thuis vroeger altijd voorhield: "Daar alleen kan liefde wonen, Daar alleen is het leven goed, Waar men blij en ongedwongen, Alles voor elkander doet".

De Protestantse Gemeente Maas-Heuvelland (PGMH) biedt ons allen de ruimte in figuurlijke en letterlijke zin te zaaien, te snoeien en te zorgen voor elkaar en voor de velen in de stad, het land en de wereld om ons heen. Niets doen is geen optie, zoals het thema van de Vredesweek, die wij eind september met elkaar een betekenisvolle inhoud hebben proberen te geven, luidde.

De resultaten van die inspanningen zijn vaak niet direct zichtbaar; dat leidt soms tot frustraties. Maar als we niets doen, als we niet gericht zijn op het welzijn van de ander, waar dan ook, dan weten we één ding zeker: de druiven, de vruchten zullen zuur zijn en leiden tot verbittering en verscherping van het conflict.

In het licht van de Startzondag van begin september wens ik onze kerkelijke gemeente, de PGMH, een nieuw kerkelijk jaar toe, waarin we laten zien dat we bewogen en geïnspireerd zijn door het centrale gebod van de liefde, hoop en geloof in een wereld waarin voor een ieder een menswaardige plaats is.

Kees Flinterman

Hoe erg is het eigenlijk

Misschien lijkt de tekst die hier volgt nogal surrealistisch. Maar helemaal denkbeeldig is ie ook niet.

Deze zomer werden we al getrakteerd op enorme droogte, bosbranden door bijna heel Europa en een smeltende gletsjer, die verwoestende gevolgen had. Daarmee lijkt de aarde te willen zeggen: mens, weet wat je aanricht. Want een groot deel is te wijten aan onze enorme consumptie van fossiele energie. Ik maak me daar al jaren zorgen over en met mij, zie de klimaatmars van 12 september, vele anderen.

Ik ben het eens van een afstand gaan bekijken. Hoe erg is klimaatverandering nu eigenlijk als we niets doen of lang niet genoeg. Ik wil toch wat optimisme in me wakker maken.

Ja, er gaan veel soorten dieren en planten uitsterven. Maar niet allemaal. Er zal een nieuw ecologisch evenwicht komen. Langzaam zullen de dieren- en plantenwereld zich wel aanpassen. Of misschien juist schoksgewijs, met een aantal plagen tot gevolg, maar dat is allemaal tijdelijk.

Voor ons mensen zullen delen van de aarde, delen van Afrika, Azië, Zuid Amerika en zelfs van Europa minder leefbaar of onleefbaar worden. Voor velen en misschien voor ons hier ook wel, zal er niets anders opzitten dan hun boeltje bij elkaar zoeken en verhuizen. Waar is het nog aangenaam toeven tegen 2050 of 2060? Voor ons zou dat wel eens Siberië kunnen zijn als het droog houden van ons land te moeilijk is geworden. Dan moeten die Russen ons maar als klimaat-asielzoeker beschouwen en onze aanvragen goedkeuren. Laten we hopen dat hun IND de aanvragen snel afhandelt en we niet op een grasveld op de Goelag-archipel moet gaan afwachten. De nieuwe Poetin zal wel redelijk zijn, want we nemen geld mee. Gezinshereniging is niet van toepassing. We reizen allemaal met dezelfde bus.

Hmmm... misschien moeten we toch maar proberen dat cynische scenario af te wenden. Mijn optimisme kan beter gevoed worden door de positieve berichten over al die mooie initiatieven die we her en der zien. Ik ga lezen welke allemaal te bekijken zijn in de Trouw duurzame top 100. Zij delen met elkaar ook de zorg voor de schepping en ze maken er werk van.

Jelle Vegt

**APK EN ONDERHOUD
AAN ALLE MERKEN**

24/7
ONLINE
AFSPRAAK
MAKEN
WWW.GRASERE.NL

AUTO
SERVICE
NETWERK

GRASERE.NL - T 045-5441835
Baneheiderweg 49 - Bocholtz

Alle merken
zijn welkom

Gewoon eerlijk en goed!

AUTODROME
Grassere

BOVAG

PCA
BOCHOLTZ

Redactie

Eindredactie en redacteur Maastricht:
Marije Bijleveld rijveld@gmail.com
Jenny Pot en Helma Bannink
Redacteur Vaals-Gulpen en Valkenburg-Meerssen:
Dick Knol, d.knol@hetnet.nl
Redacteur Eijsden:
Kees de Blaey, deblaey-gommers@home.nl
Vormgeving: Ben Theunissen, info@grafisquad.nl

Ledenadministratie PGMH (verhuizing, huwelijk, geboorte, overlijden, abonnementenadministratie kerkberichten en nieuwsbrief):
Dhr. Reyk van Veen, Tel.: 06-22195628;
ledenadministratie@maasheuvelland.nl
Ceresstraat 228, 6291 XZ Vaals

Contactgegevens

Protestantse Gemeente Maas-Heuvelland
www.maas-heuvelland.nl

Kerkelijk bureau
Mw.. Gosewien Heije, Tel.: 06-23870864
kerkelijkbureau@maasheuvelland.nl
Vrijthof 23, 6211 LE Maastricht.

Kerkenraad PGMH

Voorzitter: Willem Ginjaar
voorzitterkerkenraad@maasheuvelland.nl
Tel. 06 48460005
Scriba: Emilie Hilbers
scriba@maasheuvelland.nl

Predikant PGMH

Ds. F. Borger
Bogaardenstraat 1, 6211 SM Maastricht
Tel.: 0621660348
predikant@maasheuvelland.nl

Maastricht

Voorzitter Kernraad: Marieke Knepper
Tel: 06 12531599
marieke_knepper@hotmail.com

Heuvelland

Wvd. voorzitter Kernraad: Dick Knol 045 5444539
d.knol@hetnet.nl

Diaconie PGMH

voorzitter Baukje Vrieswijk
vzdiaconie-PGMH@outlook.com
bankrekening NL79 RABO 0152 1293 59

Kerkgebouwen en ontmoetingscentrum

St.-Jan: Vrijthof 24, Maastricht (ingang Veldekeplein)
Koster: dhr. Gerard Beerkens: 06-83208777
koster.sintjan.maastricht@gmail.com
St. Janskerk: 0683661471
Trefpunt St. Jan: Aureliushof 150, 6215 SW
Maastricht: André Mooij 06 - 2349 5538
't Gulper Hoes: Rosstraat 5, Gulpen
Koster: Ben Theunissen 0622492217
Ned. Herv. Kerk: Kerkstraat 47, Vaals
Koster: Babette Lemmer 0049 24153809914
Kloosterkerk: Oosterweg 1, Valkenburg
Kosters: Cariene Groen-Zwart 06-38018851
en/of Jo Davidse 043 6016010

Vertrouwenspersonen

- Ankie van Dalen, tel: 06-44818339 of
ankievandalen@hetnet.nl (Maas- en Beekdal)
- Paul Moraal, tel: 06-81395173 of
paul@moraal.com (Maas-Heuvelland)
- Bastienne de Rooij, tel: 06-34852242 of
rooijdeb@gmail.com (PG Parkstad)

Kerkrentmeesters PGMH

penningmeester@maasheuvelland.nl
bankrekening: NL 37 RABO 03 7372 4772

Protestantse Gemeente Eijsden

www.pkn-eijsden.nl Hier vindt u ook gegevens van
Diaconie en Kerk-rentmeesters.
Kerkgebouw: Wilhelminastraat 1, Eijsden
Predikant: Ds. Klaas Spoelstra
Tel. 0623 904 936
kspoelstra@outlook.com
Koster: Max Paczek 0646559562

Diaconie Prot. Gem. Eijsden

Zeger Vroon: 043-4092191
diaconie@pkn-eijsden.nl
bankrekening: NL27ABNA0623562537

Kerkrentmeesters Eijsden

Gert Schaart: 043-3619925
kerkrentmeesters@pkn-eijsden.nl
bankrekening: NL28ABNA0593338774

Volg ons hier:

- www.instagram.com/pgmaasheuvelland/
- www.facebook.com/maasheuvelland
- www.linkedin.com/in/protestantse-gemeente-maas-heuvelland-pgmh-aaa11235b/

Dienstenrooster

Kerkdiensten in Maastricht, Valkenburg en Vaals te volgen via Kerkomroep
In Gulpen via You Tube: <https://www.youtube.com/@protestantsegemeentemaash804>

Datum en plaats	Tijd	Voorganger	Collecte	Bijzonderheden
Zondag 4 oktober				
Maastricht	10.00	Mw. M. Knetemann	KIA: Kerk en Israël	
Gulpen	10.00	Ds. R. Vervoor		
Zondag 11 oktober				
Maastricht	10.00	Ds. J. Aarnoudse	Vluchtelingenwerk Z.	Diaconale dienst
Vaals	10.00	Ds. F. Borger	Nederland	Diaconale dienst
Eijsden	10.00	Ds. R. Foppen		
Zondag 18 oktober				
Maastricht	10.00	Ds. M. van Leerdam	Stichting GAVE	
Gulpen	10.00	Ds. J. van der Meijden		
Valkenburg	10.00	Ds. G. Nieuwburg		
Vrijdag 23 oktober				
Maastricht Trefpunt	15.00	Mw. M. Knetemann		
Zondag 25 oktober				
				Reformatiezondag
Maastricht	10.00	Ds. F. Borger	International Justice Mission Nederland	H. Avondmaal
Zondag 1 november				
Maastricht	10.00	Ds. G. Nieuwburg	Speelgoedbank/	
Vaals	10.00	Mw. M. Knetemann	Voedselbank	
Valkenburg	10.00	Ds. A. Hana		
Eijsden	10.00	Ds. K. Spoelstra	Kerk in Actie: Zambia	Gedachteniszondag
Zondag 8 november				
Maastricht	10.00	Ds. M. van Bokhoven	Stichting Exodus	Samen met Remonstranten
Gulpen	10.00	Ds. H. Kling		
Zondag 15 november				
Maastricht	10.00	Ds. J. Drost	Stichting ZOA	
Vaals	10.00	Ds. A. Hana		H. Avondmaal
Valkenburg	10.00	Mw. R. Siebenga		
Zondag 22 november				
Maastricht	10.00	Ds. F. Borger	Kerk in Actie: Zambia	Gedachteniszondag
Gulpen	10.00	Ds. J. Kikkert		Gedachteniszondag
Eijsden	10.00	Ds. J. Drost	Voedselbank	H. Avondmaal
Vrijdag 27 november				
Maastricht Trefpunt	15.00	Mw. M. Knetemann		
Zondag 29 november				
				1 ^e Advent
Maastricht	10.00	Drs. M. Bijleveld	Stille Armen	Samen met St. Servaas
Vaals	10.00	Ds. G. Nieuwburg	Maastricht	
Valkenburg	10.00	Mw. M. Knetemann		